

J 5,1 Potom byly židovské svátky a Ježíš se vydal do Jeruzaléma.

2 V Jeruzalémě je u Ovčí brány rybník, hebrejsky zvaný Bethesda, a u něho pět sloupořadí.

3 V nich lehávalo množství nemocných, slepých, chromých a ochrnutých [čekajících na pohyb vody.

4 Neboť anděl Páně čas od času sestupoval do rybníka a vířil vodu; kdo první po tom zvíření vstoupil do vody, býval uzdraven, ať trpěl kteroukoli nemocí.]

5 Byl tam i jeden člověk, nemocný již třicet osm let.

6 Když Ježíš spatřil, jak tam leží, a poznal, že je už dlouho nemocen, řekl mu: "Chceš být zdrav?"

7 Nemocný mu odpověděl: "Pane, nemám nikoho, kdo by mě odnesl do rybníka, jakmile se voda rozvíří. Než se tam sám dostanu, jiný mě předejde."

8 Ježíš mu řekl: "Vstaň, vezmi lože své a chod!"

9 A hned byl ten člověk uzdraven; vzal své lože a chodil. Toho dne však byla sobota.

10 Židé řekli tomu uzdravenému: "Je sobota, a proto nesmíš nosit lože."

11 Odpověděl jim: "Ten, který mě uzdravil, mi řekl: Vezmi své lože a chod!"

12 Zeptali se ho: "Kdo byl ten člověk, který ti řekl: Vezmi je a chod?"

13 Ale uzdravený nevěděl, kdo to je, neboť Ježíš se mu ztratil v zástupu, který tam byl.

14 Později vyhledal Ježíš toho člověka v chrámě a řekl mu: "Hle, jsi zdrav. Už nehřeš, aby tě nepotkalo něco horšího!"

15 Ten člověk šel a oznámil Židům, že je to Ježíš, kdo ho uzdravil.

16 A proto Židé začali Ježíš pronásledovat, že takové věci dělal v sobotu.

17 On však jim odpověděl: "Můj Otec pracuje bez přestání, proto i já pracuji."

18 To bylo příčinou, že Židé ještě více usilovali Ježíše zabít, protože nejen znesvěcoval sobotu, ale dokonce nazýval Boha svým vlastním Otcem, a tak se mu stavěl na roveň.

Zvláštní komunikace.

Ježíš se ptá nemocného člověka: chceš být zdrav (nebo – uzdraven) ?

A nemocný místo aby odpověděl **ANO**, nebo ne, vysvětluje proč být zdrav nemůže.

Kde se tento příběh odehrál?

V roce 1856 učinili archeologové na blízkém východě velký objev. V Jeruzalémě, nedaleko "Ovčí brány", (v blízkosti nynějšího chrámu svaté Anny), severně od chrámu objevili pozůstatky po dvou velkých vodních nádržích v celkové rozloze 5000 m². Kolem obou nádrží byly postaveny čtyři kolonády a pátá byla uprostřed - oba bazény rozdělovala. Byla 6,5 m široká, výška sloupů byla kolem 8,5 metru. Honosná stavba, pravděpodobně dílo Heroda Velikého, který žil v roce 37 - 4 před Kristem. Mnozí vykladači se domnívají, že jde o místo, o kterém se píše v evangeliích, o rybník Bethesda.

Bethesda znamená dům milosrdenství, ale popravdě řečeno to bylo místo mnohé bídy. V prostorném přístřeší pod sloupy se tísnilo mnoho lidí, jejichž cíl byl jediný. V okamžiku, kdy došlo k víření vody v tomto rybníce, se každý do něj snažil dostat, poněvadž ten, kdo se do něj dostal první, byl uzdraven. Tak o tom hovoří evangelium Jana 5,1-15.

4 Neboť anděl Páně čas od času sestupoval do rybníka a vířil vodu; kdo první po tom zvíření vstoupil do vody, býval uzdraven, ať trpěl kteroukoli nemocí.]

V tento den nesestoupil anděl Páně, ale samotný Boží Syn – Ježíš!

Co bychom čekali, že se stane? Pán Ježíš mohl udělat ohromující zázrak - jedním slovem uzdravit všechny ty nemocné, kteří tam byli. Ale to on neudělal. On nikdy nedělal nic, co by přineslo senzaci, čím by oslnil zástupy lidí, nebo co by využil k tomu, aby ho lidé obdivovali.

Procházel se tímto místem utrpení (resp. domem milosrdenství) a všiml si tohoto konkrétního člověka – muže, který byl 38 let nemocný.

Viděl jeho bezmocnost – nebyl schopný se sám bez pomoci druhých dostat včas do vody, aby byl uzdraven viděl jeho zklamání – nemám člověka, který by mi pomohl...

viděl jeho víru – zůstává na tomto místě, protože to je jediná šance na uzdravení

A tak k němu přichází a klade tuto nepřilíh korektní otázku: chceš být zdrav? (uzdraven?)

Ochrnutý muž se neodvrací, to znamená že z otázky nevyčítal cynismus, necitlivost, neotesanost, netaktnost, ale opravdový zájem. Cítil, že za touto otázkou se skrývá něco víc, než jen zdvořilostní fráze.

Myslím, že právě proto místo aby řekl „ANO, CHCI BÝT ZDRÁV!“, vysvětluje Ježíši v jak složité situaci se nachází.

Jsem několik kroků od místa, kde se dějí zázraky. Kdykoliv sestoupí anděl a voda začne vřít, vždy odchází někdo, kdo byl uzdraven. Řešení mého problému je na dosah ruky (nebo spíše na doskok nohou), ale problém je v tom, že jsem pomalý. Sám se tam nikdy včas nedošourám, vždycky je někdo pohotovější, rychlejší. Řešením by bylo, kdyby zde byl někdo se mnou, kdo by mne v ten okamžik, kdy přijde anděl vzal do náručí a do vody mne odnesl, pak bych mohl být uzdraven. Ale nikoho takového, komu by na mne tolik záleželo, že by byl ochoten zde být se mnou, nemám.

7 Nemocný mu odpověděl: "Pane, nemám nikoho, kdo by mě odnesl do rybníka, jakmile se voda rozvří. Než se tam sám dostanu, jiný mě předejde."

Odpověď tohoto muže je naprosto jasná, logická, vystihuje skutečnost, odhaluje naprosto zřetelně danou problematiku a objasňuje, proč není možné, aby z tohoto místa odešel uzdraven - po svých.

Možná mu v tuto chvíli svítla naděje – třeba tento muž bude ten, který zde se mnou zůstane a v ten pravý okamžik mi pomůže do vody...

Kdyby před ním stál kdokoliv jiný – já, nebo ty, mohla by jeho odpověď přinést ovoce. Možná by nás přesvědčila, abychom v domě milosrdenství chvíli pobyli a tomuto muži milosrdenství prokázali.

Jenže před ním stále někdo jiný – Boží Syn, Ježíš. Ten, od jehož trůnu v nebi přicházel anděl aby vířil vodu... ten, jenž způsoboval zázrak uzdravení. A tento muž místo aby vykřikl: „ANO, uzdrav mne, Pane!“, komplikovaně vysvětluje jak je pro něj nemožné být uzdraven.

A tady bych se rád zastavil.

Protože **stejná situace se často objevuje v mém životě** a možná i ve vašem.

Může se jednat o nemoc, o finanční problémy, ztrátu zaměstnání, krizi ve vztazích, o generační napětí, nebo o bolestné období v manželství...

Sedíme, mudrujeme, přemýšlíme jak z toho ven, modlíme se, a když zaslechneme otázku: „chceš pomoci?“ začneme sáhodlouze vysvětlovat, že řešení je tak složité, protože...

Připomeňme si jiný příběh z evangelií: zemřel Lazar, Ježíšův přítel. Když tři dny po jeho smrti Ježíš přichází do Betanie, kde Lazar žil, přichází mu naproti Lazarova sestra Marie a říká:

J 11,32 Jakmile Marie přišla tam, kde byl Ježíš, a spatřila ho, padla mu k nohám a řekla: "Pane, kdybys byl zde, nebyl by můj bratr umřel."

Náš problém je v tom, že

- buď umíme dobře vysvětlit, proč se nemůžeme pohnout z místa, proč se nemůže v našem životě určitá věc změnit (chromý u Bethesdy)
- a nebo Bohu radíme co měl nebo co má udělat, abychom se do dané situace nedostali (Marta v Betanii)

Prorok Izajáš (29,16) používá hezký obraz: přirovnává člověka k hlíně a Boha k hrnčiči. A říká: *Což výtvar řekne o svém tvůrci: "On ničemu nerozumí"?*

Máme totiž svoje představy, jak Bůh má jednat, máme svoje šablony, zkratky.

Zapomínáme na Boží kreativitu. Bůh jedná pokaždé jinak. On má tisíce řešení, východisek, možností jak zasáhnout v náš prospěch. Myslím, že se často musí v nebi usmívat, jak to tady packáme, místo abychom se obrátili na Něj, přiznali svou bezmocnost a řekli: „Ano, chci být zdrav!“

Proč náš muž na Ježíšovu otázku: chceš být zdrav neodpověděl jednoduše slovem: ANO ?

Myslím, že ho jeho problém natolik stresoval a svazoval, že nedokázal myslet celé dny na nic jiného, než jak to udělat, aby se dostal včas do vody. Jeho mysl byla cele naplněna řešením této otázky.

Znáte to, máme problém a my dokolečka přemýšlíme jak z něho ven. Vymyslíme jedno řešení, zdá se nám dobré, hovoříme o tom s každým koho potkáme (to ještě záleží na tom jestli jsem introverti, nebo extroverti...), pak naše řešení někdo zpochybní, ale nás napadne něco jiného. Dokonce ještě lepšího, jak situaci vyřešit. Řešení se mění, ale problém zůstává.

Náš muž byl 38 let nemocný. Nevíme jak dlouho byl u rybníka Bethesda, ale jistě to pár let bylo. Určitě začínal u lékařů, a když se pro něj nenašlo řešení, nezbylo, než čekat na zázrak... Vše měl promyšlené, a když přišel Ježíš s otázkou: „Chceš být zdrav“, dříve než se Ježíš mohl nadechnout aby pokračoval, již mu vysvětluje co a jak.

Také se Vám to stává? Mě ano, kleknu si k modlitbě, řeknu Bohu svůj problém a hned mu vysvětluji, proč je daná situace neřešitelná a co by měl udělat aby se to změnilo.

Bible říká: *L 6,45 ... ústa mluví, čím srdce přetéká...* a to platí i v tomto případě.

Myslím, že kdyby se náš muž na chvíli odmlčel, kdyby naslouchal podtextu Ježíšovy otázky, kdyby se zeptal – a jak to myslíš, Pane, příběh by se vyvíjel jinak.

Neříkám, že nemáme hledat řešení svých problémů. Bible nás vybízí, abychom byli aktivní, ale zároveň nám připomíná, abychom naslouchali Bohu. Abychom své starosti vložili na něj a čekali, že On zasáhne.

1P 5,7 Všechnu 'svou starost vložte na něj', neboť mu na vás záleží.

Ž 37,5 Svou cestu svěř Hospodinu, doufej v něho, on sám bude jednat.

Když si klekáme k modlitbě, víc naslouchejme, než mluvíme. Někdy máme představu, že při modlitbě je důležité, jak vše Bohu vysvětlíme. Modlitba je dialog, ano, mluvíme my, ale Bůh nám odpovídá. A někdy pro množství našich slov neslyšíme, co říká Bůh.

Vraťme se k našemu oddílu...

Přesto, že nemocný muž nepochopil kdo Ježíš je a o co mu jde, přesto že místo jednoduché prosby o pomoc mu dává přednášku, Pán Ježíš zasáhne. Nepolemizuje s ním, nevysvětluje, ale řekne jedinou větu:

8 Ježíš mu řekl: "Vstaň, vezmi lože své a chod!"

Pánu Ježíši nejde o to ukázat nám jak jsme vedle, přesvědčit nás abychom změnili své myšlení a postoje, jemu jde především o to, pomoci nám, zachránit nás. Všechny ta slova Ježíš jakoby neslyšel, a touto jedinou větou ho posouvá někam úplně jinam.

Vezmi svou houni, deku, lehátko, vstaň a jdi domů.

Jak bychom zareagovali my? Cožpak můžeme? Vždyť proto tu jsem, abych mohl odejít domů po svých, ale jediná možnost je – dostat se do vody, když začne vřít...

Je zajímavé, že tento člověk neřekne ani slovo, ale poslechne Ježíšův příkaz.

Jako by se mu najednou otevřely oči, posunulo myšlení, beze slova udělá, co mu Ježíš řekl, a je uzdraven.

Když jsem si kladl otázku, proč Ježíš oslovil zrovna tohoto muže, když tam bylo tolik jiných nemocných lidí, možná že odpověď nacházím zde: Ježíš viděl jeho víru.

A to jsme u druhé otázky, která se nás dotýká.

Jestliže nám Bůh řekne co máme udělat, poslechneme? Byť by to bylo nelogické, jako to bylo v případě tohoto muže? Neříkám, že Bůh jedná vždy nelogicky, ale někdy jeho řešení nechápeme.

Řešíme bolestný konflikt, bylo nám ublíženo a Bůh řekne, odpusť tomu kdo Tě zranil a jdi se mu omluvit... Poslechnu?

Stojím ve finančních těžkostech a Bůh mi řekne: soustřed' se na hledání vztahu s Bohem a o to ostatní se postarám já. Co udělám?

Mt 6,33 Hleďte především jeho království a spravedlnost, a všechno ostatní vám bude přidáno.

Propadám depresi, nic mi nevychází, vše se na mne valí jak balvan a Bůh mi poví: raduj se z toho, že patříš Bohu... - copak je to možné?

Ž 37,4 Těš se v Hospodinu, a dá tobě žádosti srdce tvého.

To je náš každodenní zápas, zda věřím tomu, že Boží pohled je lepší než ten náš.

Že Boží řešení, i když vypadá divně, je skutečné řešení, zatímco to naše končí často ve slepé uličce.

Příběh běží dál...

nemocný je uzdraven, jde domů, pod paží má své lehátko a po cestě se dostane do konfliktu se zákony pořádku. Jak to že chodíš po městě s lehátkem, ty nevíš, že v sobotu se nesmí nic nosit. Je to den odpočinku a ty si stěhuješ postel!

Řekl mi to ten, který mne uzdravil, je mužova odpověď.

A kdo to byl? Nevím.

A proto ho Ježíš vyhledá (v chrámě – to znamená, že dotyčná věděl, že za uzdravením je Bůh a v chrámě mu jde poděkovat), „představí se mu“ a ukáže mu jakým směrem se má dál ubírat jeho život:

14 Později vyhledal Ježíš toho člověka v chrámě a řekl mu: "Hle, jsi zdrav. Už nehřeš, aby tě nepotkalo něco horšího!"

Jsi zdrav, Bůh se nad Tebou smiloval. Nehřeš! Bůh to dal zdraví, tak využij každý den k tomu, abys ho oslavil. Jinak by se ti mohlo stát něco horšího.

Co může být horší, než 38 let být chromým člověkem?

Myslím, že zde Pán Ježíš myslí na věčnost. Horší je jen jedna věc: prožít věčnost v odloučené od Boha. V pekle. (Toto vyjádření Pána Ježíše ale neznamená, že by nemoc, kterou dotyčný trpěl byla důsledkem hříchu. Tak tomu v případě nemoci být může, ale nemusí.)

Pán Ježíš se zde dostává k důležité věci.

Jakýkoliv hřích brání Bohu, aby mohl v našem životě jednat.

A proto je důležité s hříchem v našem životě skoncovat. Jak?

Hřích vyznat, prosit Ježíše o odpuštění, a opustit ho.

S Boží pomocí...